

Azərbaycan Ordusu: dünəndən bu günə...

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin (AXC) elan edilməsindən sonra milli hökumətin qarşısında duran əsas vəzifələrdən biri ordunun formalasdırılması idi. Bu olmadan Cümhuriyyətin müstəqilliyinin qorunması və bolşevik-dəşnak hərbi təhdidlərindən müdafiəsi mümkün deyildi. Azərbaycanın istiqlaliyyətinin elan olunduğu tarixi şərait, yerləşdiyi bölgədə cərəyan edən proseslər xalqın müstəqilliyinə real dəyər ola biləcək ordunun formalasdırılmasını tələb edirdi.

O dövrədə həm ölkə parlamenti, həm də Nazirlər Şurası bu istiqamətdə öhdələrinə düşən vəzifələrə böyük məsuliyyətlə yanaşırıdılar. Milli parlamentin mövcudluğu dövründə hərbi quruculuğun müxtəlif sahələri ilə bağlı 9 qanun layihəsi

cə tanış oldu. Hərbi hissə və bölmə komandirlərinin qarşısında belə bir vəzifə qoyulmuşdu: Müstəqil Azərbaycan Ordusunda xidmətə başlayan hər kəs və hamı dərhal Azərbaycan Respublikasına sədaqət andı içməlidir!

Bütövlükdə AXC ordusunun təşkili hərb tariximizdə və Azərbaycan xalqının tarixində əhəmiyyətli bir hadisə idi. Azərbaycan dövlət müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra ordunun yaradılması prioritet vəzifələrdən biri idi. Təəssüf ki, ilk dövrədə bu məsələdə kobud səhvələr buraxıldı. Azərbaycanın vahid komandanlıqla əsaslanan nizami ordusunu Ulu Öndər Heydər Əliyev hakimiyyətə qayıdışından sonra qurdı. Müasir Azərbaycan dövlətinin banisi olan Heydər Əliyev həm də torpaqlarımızı qətiyyətlə müdafiə edə biləcək ordu formalasdırdı. Atəşkəsə qədər ordumuzun həyata keçirdiyi uğurlu hərbi əməliyyatlar Heydər Əliyevin nə qədər böyük strateq və təcrübəli dövlət xadimi olduğunu göstərdi.

Atəşkəsədən sonra qısa müddət ərzində ordunun mükəmməl idarəetmə strukturları formalasdırıldı, milli hərbi kadrların hazırlanmasının sistemi quruldu, milli dəyərlər ordu quruculuğunu başlıca xüsusiyyətinə çevrildi və nəticədə döyüşkən bir ordu meydana getirildi.

Dünyanın son təcrübəsini mənimşəyən yeni bir ordunun yaradılması Heydər Əliyevin başlatdığı, İlham Əliyevin davam etdiridiyi uğurlu ordu quruculuğu siyasətinin möhtəşəm nəticəsidir. Bu gün Azərbaycan Ordusu dünyanın ən güclü orduları sırasındadır. 44 günlük Vətən müharibəsi bunun bariz nümunəsidir. Bu müharibədə Azərbaycan Ordusu torpaqlarımızı süretlə işğaldan azad etdi. Doğma torpaqlarımızda yenidən üçrəngli, ay-ulduzlu şanlı bayraqımız dalgalandırıldı. Bu zəfəri bizə Ali Baş Komandan İlham Əliyevin qətiyyəti, siyasi iradəsi və ordumuzun şücaəti qazandırdı...

**Ülkər XASPOLADOVA,
"Azərbaycan"**

Ordu quruculuğunun özünə-məxsus cəhətləri var və ona ria-yət edilmədiyi təqdirdə ciddi çətinliklər yarana bilər. Hər bir ölkədə bu prosesin özünəxas xüsusiyyətləri var. Azərbaycan Ordusunun qisa müddət ərzində formalasdırılmasının əsas sə-bəblərindən biri də bu idi ki, prosesə rəhbərlik edən şəxslər ümumi nəzəri bilikləri və zəngin təcrübələri ilə ordu quruculuğunu Azərbaycan şəraitindən irəli gələn xüsusiyyətlərini çox incəliklə və üzvi şəkildə birləşdirə bilmişdilər.

Milli hökumətin 26 iyun 1918-ci il tarixli fərmanı ilə Azərbaycan Milli Ordusunun yaradılmasına başlanıldı. Avqustun 1-də Hərbi Nazirlik təsis edildi. Yeni şəraitdə Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün qorunması Hərbi Nazirliyin üzərinə düşürdü. Bu struktur hökumətin qarşısında dayanan tarixi vəzifələrin həllində çox mühüm rol oynadığından ona rəhbərliyi ilk vaxtlar Nazirlər Şurasının Sədri Fətəli xan Xoyski öz üzərinə götürdü. Artilleriya generalı Səməd bəy Mehmandarov nazir müavini təyin edilmiş və qurumun formalasdırılması ona tapşırılmışdı.

Lakin bu istiqamətdə çətinliklər də mövcud idi. İlk növbədə müasir hərb sənətinin incəliklərini mükəmməl bilən kadr-lar çatışmırıdı. Ömrü az, tarixi xidmətləri onillərə bərabər, Şərqi ilk demokratik respublikasını quran cəfəkeşlər bu işin də öhdəsindən şərəflə göldilər.

nəzərdən keçirilmiş, müvafiq qərarlar qəbul edilmişdi. Qərarlar hər biri dövlətin müdafiə gücünün artırılması üçün həm cari, həm də perspektiv əhəmiyyətə malik idi. Bu qərarlar icraedici orqanların ordu quruculuğu ilə bağlı fealiyyətin istiqamətləndirilməsi üçün hüquqi baza idi. Ordunun təchizatının yaxşılaşdırılması və ölkənin müdafiəsinin daha da gücləndirilməsi üçün daxili potensial səfərbərliyə alınmaqla yanaşı, həm də feal xarici siyasət yeri-lidirdi. Həm müttəfiqlər, nüfuzlu dünya dövlətləri, həm də ya-xın qonşularla diplomatik əla-qələrin qurulmasına cəhd gös-tərilirdi.

Hərbi Nazirliyin bərpa edilməsindən sonra diqqət pərakəndə vəziyyətdə olan hissələri möhkəmləndirmək və onları vahid rəhbərlik altına gətirmək üçün mərkəzi hərbi idarəetmə orqanlarının təşkilinə yönəldildi. Hərbi təchizat da vacib məsələ idi. 1918-ci il noyabrın 27-dən dekabrın 3-dək ordu rəhbərliyi Gəncə və Ağdam ətrafında yer-ləşən hərbi hissələrə səfər etdi və oradakı vəziyyətlə yerində-